

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Artur Pokojski

po rozpoznaniu w dniach 8 grudnia 2016 r., 15 marca 2017 r., 15 maja 2018 r., 21 września 2017 r., 27 listopada 2017 r., 18 stycznia 2018 r., 5 kwietnia 2018 r., 20 września 2018 r. sprawy

I. P. O. (1), ur. (...) w G.,

syna L. i U. z domu M.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy u. D. 13E, działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz od pojazdu m-ki F. (...) nr rej. G 431EC wartości ok. 20.000 zł, po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działał na szkodę A. J. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

2. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki S. (...), nr rej. (...) wartości ok. 10.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działał na szkodę J. M. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

3. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki O. (...), nr rej. (...) wartości ok. 7.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci ładowarki do telefonu komórkowego, uchwyty do telefonu komórkowego, gaśnicy, pompki do kół, narzędzi o łącznej wartości 200 zł, czym działał na szkodę I. R. (1) i M. B. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

4. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 14.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, na szkodę M. P. wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci

dwóch drabin m-ki K., trzech rolek przewodów elektrycznych do czujek dymowych, trzech przedłużaczy elektrycznych, sprzętu do prac wysokościowych w postaci dwóch hamulców automatycznych, uprząży oraz lin, o łącznej wartości 3400 zł, czym działał na szkodę W. T., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

5. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał w celu przywłaszczenia 2 klucze oraz ukrył dokument, którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego z odcinkiem OC f-my (...) E. Hestia od pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...), czym działał na szkodę D. G.,

tj. o przestępstwo z art. 276 k. k.;

6. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telewizora 42 cale, konsoli X., nawigacji G., nawigacji M., laptopa firmy (...) wraz ze stacją dokującą, laptopa firmy (...), laptopa firmy (...), tabletu firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), aparatu fotograficznego firmy (...) wraz z dwoma obiektywami i kartą pamięci 32 GB, drukarki firmy (...), dwóch subwooferów, wiertarek firmy (...), B. i M., młota pneumatycznego firmy (...), dwóch szlifierek, nitownicy, lutownicy bezprzewodowej, czterech wkrętarek firmy (...), polerki dwuręcznej, kamery termowizyjnej, urządzenia do uruchamiania samochodów B. & D., trzech kluczy dynamometrycznych firmy (...), dwóch kluczy dynamometrycznych firmy (...), prostownika, odkurzacza samochodowego firmy (...), 2 sztuk lamp ledowych, maszyny do klimatyzacji firmy (...), 5 kompletów instalacji gazowych firmy (...), zaciskarki, części samochodowych różnej marki, olejów samochodowych, płynów samochodowych, kompletu opon z felgami aluminiowymi firmy (...), dwóch kompletów opon nieustalonej marki, kluczy samochodowych od samochodów O. (...), O. (...), J., M. (...), M. (...), A. (...), kołkownicy firmy (...), nieustalonej ilości narzędzi, blokad, czujników lakieru stanowiących wyposażenie warsztatu, na szkodę K. B. (1), gdzie wartość strat wyniosła 65.380 zł,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

7. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci analizatora spalin firmy (...), testera diagnostycznego firmy (...), na szkodę firmy (...) SA, gdzie wartość strat wyniosła 41.690 zł,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

II. M. J. (1), ur. (...) w P.,

syna R. i M. z domu B.

oskarżonego o to, że:

1. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy u. D. 13E, działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz od pojazdu m-ki F. (...) nr rej. G 431EC wartości ok. 20.000 zł, po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działał na szkodę A. J. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

2. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki S. (...), nr rej. (...) wartości ok. 10.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działał na szkodę J. M. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

3. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki O. (...), nr rej. (...) wartości ok. 7.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci ładowarki do telefonu komórkowego, uchwytu do telefonu komórkowego, gaśnicy, pompki do kół, narzędzi o łącznej wartości 200 zł, czym działał na szkodę I. R. (1) i M. B. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

4. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 14.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, na szkodę M. P. wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci dwóch drabin m-ki K., trzech rolek przewodów elektrycznych do czujek dymowych, trzech przedłużaczy elektrycznych, sprzętu do prac wysokościowych w postaci dwóch hamulców automatycznych, uprząży oraz lin, o łącznej wartości 3400 zł, czym działał na szkodę W. T., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

5. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał w celu przywłaszczenia 2 klucze oraz ukrył dokument, którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego z odcinkiem OC f-my (...) E. Hestia od pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...), czym działał na szkodę D. G.,

tj. o przestępstwo z art. 276 k. k.;

6. w dniu 27 sierpnia 2015 roku w G. wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci amfetaminy o wadze netto 1,39 grama co stanowi 6 pojedynczych porcji środka psychotropowego,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

7. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telewizora 42 cale, konsoli X., nawigacji G., nawigacji M., laptopa firmy (...) wraz ze stacją dokującą, laptopa firmy (...), laptopa firmy (...), tabletu firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), aparatu fotograficznego firmy (...) wraz z dwoma obiektywami i kartą pamięci 32 GB, drukarki firmy (...), dwóch subwooferów, wiertarek firmy (...), B. i M., młota pneumatycznego firmy (...), dwóch szlifierek, nitownicy, lutownicy bezprzewodowej, czterech wkrętarek firmy (...), polerki dwuręcznej, kamery termowizyjnej, urządzenia do uruchamiania samochodów B. & D., trzech kluczy dynamometrycznych firmy (...), dwóch kluczy dynamometrycznych firmy (...), prostownika,

odkurzacza samochodowego firmy (...), 2 sztuk lamp ledowych, maszyny do klimatyzacji firmy (...), 5 kompletów instalacji gazowych firmy (...), zaciskarki, części samochodowych różnej marki, olejów samochodowych, płynów samochodowych, kompletu opon z felgami aluminiowymi firmy (...), dwóch kompletów opon nieustalonej marki, kluczy samochodowych od samochodów O. (...), O. (...), J., M. (...), M. (...), A. (...), kołkownicy firmy (...), nieustalonej ilości narzędzi, blokad, czujników lakieru stanowiących wyposażenie warsztatu, na szkodę K. B. (1), gdzie wartość strat wyniosła 65.380 zł,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

8. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), R. K. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci analizatora spalin firmy (...), testera diagnostycznego firmy (...), na szkodę firmy (...) SA, gdzie wartość strat wyniosła 41.690 zł,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

III. R. K. (1), ur. (...) w G.,

syna A. i B. z domu Ś.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy u. D. 13E, działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), P. O. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz od pojazdu m-ki F. (...) nr rej. G 431EC wartości ok. 20.000 zł, po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działał na szkodę A. J. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

2. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), P. O. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki S. (...), nr rej. (...) wartości ok. 10.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działał na szkodę J. M. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

3. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), P. O. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki O. (...), nr rej. (...) wartości ok. 7.000 zł, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci ładowarki do telefonu komórkowego, uchwytu do telefonu komórkowego, gaśnicy, pompki do kół, narzędzi o łącznej wartości 200 zł, czym działał na szkodę I. R. (1) i M. B. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

4. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), P. O. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu m-ki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 14.000 zł, a następnie dokonał zaboru w

celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, na szkodę M. P. wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci dwóch drabin m-ki K., trzech rolek przewodów elektrycznych do czujek dymowych, trzech przedłużaczy elektrycznych, sprzętu do prac wysokościowych w postaci dwóch hamulców automatycznych, uprząży oraz lin, o łącznej wartości 3400 zł, czym działał na szkodę W. T., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

5. w dniu 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), P. O. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu, zabrał w celu przywłaszczenia 2 klucze oraz ukrył dokument, którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego z odcinkiem OC f-my (...) E. Hestia od pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...), czym działał na szkodę D. G.,

tj. o przestępstwo z art. 276 k. k.;

6. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), P. O. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telewizora 42 cale, konsoli X., nawigacji G., nawigacji M., laptopa firmy (...) wraz ze stacją dokującą, laptopa firmy (...), laptopa firmy (...), tabletu firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), aparatu fotograficznego firmy (...) wraz z dwoma obiektywami i kartą pamięci 32 GB, drukarki firmy (...), dwóch subwooferów, wiertarek firmy (...), B. i M., młota pneumatycznego firmy (...), dwóch szlifierek, nitownicy, lutownicy bezprzewodowej, czterech wkrętarek firmy (...), polerki dwuręcznej, kamery termowizyjnej, urządzenia do uruchamiania samochodów B. & D., trzech kluczy dynamometrycznych firmy (...), dwóch kluczy dynamometrycznych firmy (...), prostownika, odkurzacza samochodowego firmy (...), 2 sztuk lamp ledowych, maszyny do klimatyzacji firmy (...), 5 kompletów instalacji gazowych firmy (...), zaciskarki, części samochodowych różnej marki, olejów samochodowych, płynów samochodowych, kompletu opon z felgami aluminiowymi firmy (...), dwóch kompletów opon nieustalonej marki, kluczy samochodowych od samochodów O. (...), O. (...), J., M. (...), M. (...), A. (...), kołkownicy firmy (...), nieustalonej ilości narzędzi, blokad, czujników lakieru stanowiących wyposażenie warsztatu, na szkodę K. B. (1), gdzie wartość strat wyniosła 65.380 zł,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

7. w dniach 21/22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), P. O. (1), L. M., po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostał się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci analizatora spalin firmy (...), testera diagnostycznego firmy (...), na szkodę firmy (...) SA, gdzie wartość strat wyniosła 41.690 zł,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.

I. oskarżonych **P. O. (1) i R. K. (1)** w ramach czynów zarzucanych im w punktach 1. – 7. aktu oskarżenia oraz oskarżonego **M. J. (1)** w ramach czynów zarzucanych mu w punktach 1. – 5. oraz 7. – 8. aktu oskarżenia uznaje za winnych tego, że:

w nocy z 21 na 22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną ustaloną osobą, po uprzednim wykorzystaniu oryginalnych kluczy, dostali się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), po czym:

- z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu zabrali klucz od pojazdu marki F. (...) nr rej. G 431EC, wartości ok. 20.000 zł, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działali na szkodę S. P.,

- z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu zabrali klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki S. (...), nr rej. (...), wartości ok. 10.000 zł, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, czym działali na szkodę J. M. (1),

- z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu zabrali klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki O. (...), nr rej. (...), wartości ok. 7.000 zł, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci ładowarki do telefonu komórkowego, uchwytu do telefonu komórkowego, gaśnicy, pompki do kół, narzędzi o łącznej wartości 200 zł, czym działali na szkodę I. R. (1) i M. B. (1),

- z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu zabrali klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 14.000 zł, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu na szkodę M. P. wraz ze znajdującym się wewnątrz mieniem w postaci dwóch drabin marki K., trzech rolek przewodów elektrycznych do czujek dymowych, trzech przedłużaczy elektrycznych, sprzętu do prac wysokościowych w postaci dwóch hamulców automatycznych, uprząży oraz lin, o łącznej wartości 3400 zł, czym działali na szkodę W. T.,

- z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu zabrali oraz ukryli dokument, którym nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego z odcinkiem OC firmy (...) od pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), czym działali na szkodę D. G.,

- dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: telewizora 42 cale, nawigacji G., nawigacji M., laptopa marki H., laptopa marki A., Laptopa marki D., tabletu marki S., telefonu komórkowego marki H., telefonu komórkowego marki S., aparatu fotograficznego marki N. (...) wraz z dwoma obiektywami i dwoma kartami pamięci, drukarki marki B., dwóch subwooferów, 3 wiertarek marki M., B., M., młota pneumatycznego marki H., 2 szlifierek (w tym jedna marki B.), nitownicy, lutownicy bezprzewodowej, czterech wkrętarek marki B., polerki dwuręcznej, kamery termowizyjnej, urządzenia do uruchamiania samochodów B. & D., trzech kluczy dynamometrycznych firmy K- (...), dwóch kluczy dynamometrycznych firmy (...), prostownika, odkurzacza samochodowego marki B., 2 sztuk lamp ledowych, maszyny do klimatyzacji marki B., 5 kompletów instalacji gazowych marki O. (...), zaciskarki, części samochodowych różnej marki, olejów samochodowych, płynów samochodowych, kompletu opon z felgami aluminiowymi firmy (...), dwóch kompletów opon nieustalonej marki , (...) kompletów kluczy samochodowych od samochodów O. (...), O. (...), J., M. (...), M. (...), A. (...), kołkownicy firmy (...), nieustalonej ilości narzędzi, czujnika lakieru, stanowiących wyposażenie warsztatu, o łącznej wartości strat 73.680,00 złotych na szkodę K. B. (1);

- dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci analizatora spalin firmy (...), testera diagnostycznego firmy (...) na szkodę firmy (...) SA, gdzie wartość strat wyniosła 41.690 zł,

przy czym oskarżony **P. O. (1)** czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia m. in. w okresie od 7 sierpnia 2013 roku do 17 kwietnia 2015 roku części kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 1474/13, łączącym m. in. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 25 lipca 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 396/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k.;

przy czym oskarżony **M. J. (1)** czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18 grudnia 2008 roku do 31 lipca 2011 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 21 listopada 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 695/05 za przestępstwa z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. i z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

przy czym oskarżony **R. K. (1)** czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 16 października 2013 roku do 16 kwietnia 2014 roku części kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem

łącznym sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 marca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 85/14, łączącym m. in. karę 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 320/07 za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k.,

czyń ten kwalifikuje z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k. k. na podstawie art. 278 § 1 k. k. wymierza oskarżonemu kary po 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **M. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 6. aktu oskarżenia, czyn ten kwalifikuje z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85a k. k. i art. 86 § 1 k. k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **M. J. (1)** jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone w punktach I. i II. sentencji wyroku i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k. k. zobowiązuje oskarżonych **P. O. (1)**, **M. J. (1)** i **R. K. (1)** do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. B. (1) kwoty 70.420 (siedemdziesiąt tysięcy czterysta dwadzieścia) złotych;

V. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k. k. zalicza oskarżonemu **P. O. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 sierpnia 2015 roku, od godziny 14.00 do dnia 27 sierpnia 2015 roku, do godziny 16.40, to jest okres dwóch dni, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k. k. zalicza oskarżonemu **M. J. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 27 sierpnia 2015 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k. k. zalicza oskarżonemu **R. K. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 2 września 2015 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. W. B. kwotę 221,40 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. J. (1) z urzędu w postępowaniu przygotowawczym;

IX. na podstawie art. 627 k. p. k. zasądza od oskarżonych **P. O. (1)**, **M. J. (1)** i **R. K. (1)** na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. B. (1) kwoty po 333,33 (trzysta trzydzieści trzy złote trzydzieści trzy grosze) złotych z tytułu zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika;

X. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k. oraz art. 624 k. p. k. zwalnia oskarżonego P. O. (1) od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

XI. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 5 z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego M. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 3.958,70 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 400 złotych;

XII. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 5 z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego R. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 3.737,30 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 400 złotych.

Sygn. akt II K 592/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. B. (1) prowadził warsztat samochodowy o nazwie I. (...) przy ul. (...) w G.. Wiosną 2015 roku K. B. (1) poznał P. O. (1) oraz M. J. (1). W dniu 21 sierpnia 2015 roku K. B. (1) postanowił wyjechać na kilka dni do swojego kolegi do Anglii, w wyjeździe miał mu towarzyszyć M. J. (1). K. B. (1) zakupił dla M. J. (1) bilet lotniczy, mężczyźni byli umówieni co do wyjazdu, jednakże w dniu wyjazdu M. J. (1) zrezygnował z podróży i powiadomił K. B. (1), że zostanie w G.. Jako, iż K. B. (1) ufał M. J. (1), a ponadto w planach mieli współpracę zawodową, to zostawił oskarżonemu klucz do swojego warsztatu.

W dniu wyjazdu w godzinach porannych, w obecności swojego pracownika J. G., K. B. (1) przekazał komplet kluczy do warsztatu M. J. (1), a J. G. poinformował, że M. J. (1) będzie go zastępował na czas wyjazdu. Następnie J. G. zawiózł K. B. (1) na lotnisko, a po powrocie pracował sam w warsztacie.

W tym czasie M. J. (1) zawiózł klucze od warsztatu do swojej koleżanki M. M. (2), która również była znajomą K. B. (1) i miała pracować w jego warsztacie, zajmując się rachunkowością. W czasie nieobecności K. B. (1) M. M. (2) miała zapoznać się dokumentacją rachunkową warsztatu.

Po pewnym czasie tego samego dnia M. J. (1) przybył jednak ponownie do M. M. (2) i wskazując, że musi zabrać brudne ubrania do prania z warsztatu, poprosił ją o zwrot kluczy, które obiecał przynieść tego samego dnia wieczorem.

M. J. (1) przyjechał ponownie do warsztatu pomiędzy godziną 17.00-18.00, a J. G. skończył wówczas pracę i opuścił warsztat. Po dłuższej chwili także M. J. (1) opuścił warsztat, po czym spotkał na ulicy niedaleko warsztatu P. O. (1), mężczyźni spędzili ze sobą kilka godzin, po czym wrócili do warsztatu. M. J. (1) otworzył drzwi warsztatu za pomocą klucza, który posiadał. Około godziny 20.00 P. O. (1) zadzwonił do R. K. (1), którego poznał w zakładzie karnym podczas odbywania kary pozbawienia wolności i powiedział, aby ten przyjechał na ul. (...) do warsztatu samochodowego. R. K. (1) w towarzystwie swojego kolegi L. M. około godz. 24.00 przyjechali w umówione miejsce. Mężczyźni zostawili samochód, którym przyjechali, na pobliskim parkingu na osiedlu przy ul. (...), a następnie R. K. (1) zadzwonił do P. O. (1), powiadomić go, że już przyjechał. P. O. (1) wyszedł z warsztatu, po czym wszyscy trzej mężczyźni poszli do warsztatu pieszo.

Dowód : zeznania świadków : K. B. –k. 247-250, 714-716, 35-39, 714-715, 761-763, 801-802, J. G. –k. 42-45, 74-76, M. M. (2) – 234-235, 253-254, wyjaśnienia oskarżonego M. J. –k. 106, 226-230, 311-312, 284-285, 831-833, 655-657, wyjaśnienia R. K. –k. 106, 373-375, 836-838, 655-657

Mężczyźni otworzyli kasetkę z kluczami do samochodów, które stały w warsztacie, a następnie z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu zabrali: klucz od pojazdu marki F. (...) nr rej. G 431EC, klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki S. (...), nr rej. (...), klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki O. (...), nr rej. (...), klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) oraz dowód rejestracyjny z odcinkiem OC firmy (...) od pojazdu marki M. (...) nr rej. (...).

Następnie mężczyźni wyjechali z warsztatu ww. samochodami, od których wzięli kluczyki, a ponadto zaczęli zabierać z warsztatu i pakować do toreb, a następnie do ww. samochodów (oprócz samochodu M. (...) nr rej. (...)) części wyposażenia warsztatu K. B. (1) w postaci: telewizora 42 cale, konsoli X., nawigacji G., nawigacji M., laptopa firmy

(...) wraz ze stacją dokującą, laptopa firmy (...), laptopa firmy (...), tabletu firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), telefonu komórkowego firmy (...), aparatu fotograficznego firmy (...) wraz z dwoma obiektywami i kartą pamięci 32 GB, drukarki firmy (...), dwóch subwooferów, wiertarek firmy (...), B. i M., młota pneumatycznego firmy (...), dwóch szlifierek, nitownicy, lutownicy bezprzewodowej, czterech wkrętarek firmy (...), polerki dwuręcznej, kamery termowizyjnej, urządzenia do uruchamiania samochodów B. & D., trzech kluczy dynamometrycznych firmy (...), dwóch kluczy dynamometrycznych firmy (...), prostownika, odkurzacza samochodowego firmy (...), 2 sztuk lamp ledowych, maszyny do klimatyzacji firmy (...), 5 kompletów instalacji gazowych firmy (...), zaciskarki, części samochodowych różnej marki, olejów samochodowych, płynów samochodowych, kompletu opon z felgami aluminiowymi firmy (...), dwóch kompletów opon nieustalonej marki, kluczy samochodowych od samochodów O. (...), O. (...), J., M. (...), M. (...), A. (...), kołkownicy firmy (...), nieustalonej ilości narzędzi, blokad, czujników lakieru, których łączna wartość wyniosła 73.680 złotych.

Ponadto oskarżeni zabrali także znajdujący się w warsztacie analizator spalin firmy (...) i tester diagnostyczny firmy (...), które to przedmioty stanowiły własność (...) S.A., a łączna wartość ww. przedmiotów wyniosła 41.690 złotych.

Dowód: zeznania świadków: W. M. –k. 235v. 753-754, K. B. – k. 715-716, dokumentacja w postaci faktur –k. 758-759, 791-794, pismo z (...)k. 790

Po wyjeździe z warsztatu R. K. (1) zatrzymał pojazd na podjeździe, po chwili do samochodu podszedł P. O. (1), który zamontował na akumulatorze w komorze silnika samochodu kable rozruchowe. Tak samo pozostali oskarżeni zatrzymywali pojazdy na parkingu przed warsztatem, a następnie wszyscy czterej współpracowali przy uruchomieniu samochodów- ładowali akumulatory, zamieniali je, sprawdzali, czy samochody są sprawne i zdatne do jazdy. Po tym oskarżeni postanowili o pozostawieniu samochodu marki M. (...) nr rej. (...) na parkingu warsztatu, a każdy z nich wyjechał jednym z pozostałych samochodów w nieznanym kierunku.

Po pewnym czasie M. J. (1) spotkał się z P. O. (1) i jednym ze skradzionych samochodów pojechali pod dom żony P. M. (1) O.. P. O. (1) poprosił żonę, by dała mu klucze od komórki znajdującej się na podwórzu. M. O. dała oskarżonemu klucze, po czym P. O. (1) wraz z M. J. (1) wypakowali z samochodu i włożyli do komórki pochodzące z warsztatu przedmioty w postaci m.in. wiertarek, wkrętarek, szlifierek, maszyny do polerowania karoserii, szczypiec do cięcia i innych narzędzi, a następnie P. O. (1) oddał klucz żonie. M. O. aż do ujawnienia ww. przedmiotów przez Policję nie zaglądała do komórki.

Obiecane M. M. (2) klucze do warsztatu M. J. (1) oddał dopiero w dniu 23 sierpnia 2015 r. w godzinach porannych.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego M. J. –k. 106, 226-230, 311-312, 284-285, 831-833, 655-657, wyjaśnienia P. O. –k. 217-218, 267-270, zeznania świadka M. M. (2) – 234-235, 253-254, protokół przeszukania – k. 256, protokół oględziny nagrania z monitoringu –k. 301-308

W sobotę 22 sierpnia 2015 r. J. T. (1), pracująca w pobliskim sklepie spożywczym, dowiedziała się od klientów sklepu, że minionej nocy (21/22 sierpnia 2015r.) w warsztacie było zapalone światło, słychać było hałasy. J. T. (1) zaniepokoiły te informacje, wobec czego zadzwoniła około godz. 19.30 do J. G., informując go o tym fakcie. J. G. znajdował się wówczas poza G., nie wiedział, co mogło być powodem otwarcia warsztatu w środku nocy, wobec czego zadzwonił do P. M. (2) –kierownika hurtowni (...), której pomieszczenia znajdują się w tym samym budynku, co pomieszczenia warsztatu, przekazując ww. informację i prosząc o sprawdzenie, czy coś zginęło z warsztatu. P. M. (2) wraz ze swoimi pracownikami wracał wówczas z B. i również nie miał możliwości udania do warsztatu i zweryfikowania tych informacji. Wobec powyższego poprosił swojego kolegę Ł. B., aby ten poprosił z kolei swojego brata D. B., który mieszka niedaleko warsztatu K. B. (1), by poszedł sprawdzić, czy drzwi warsztatu są zamknięte. D. B. poszedł do warsztatu i stwierdził, że drzwi warsztatu są otwarte – bez widocznych śladów włamania, a ponadto zabezpieczenie alarmowe nie zostało rozbrojone, wewnątrz warsztatu panował bałagan, porozrzucane były różne przedmioty. Po przekazaniu tej informacji Ł. B., ten nakazał bratu, by ten wziął z jego domu klucze do warsztatu, które Ł. B. posiadał i zamknął warsztat, co też D. B. uczynił. Tego samego dnia około godz. 21.00 D. B. na polecenie brata ponownie udał się do warsztatu, gdzie czekał na niego R. K. (3) – właściciel budynku, w którym mieścił się warsztat K. B. (1). R.

K. (3) wszedł do budynku, by na prośbę P. M. (2) sprawdzić i wykluczyć ewentualne włamanie do należącej do P. M. (2) hurtowni. R. K. (3) stwierdził, że do pomieszczeń hurtowni nie było włamania, w pomieszczeniach warsztatu zauważył nieład. Mężczyźni zamknęli warsztat i poszli do domu. P. M. (2) umówił się następnego dnia, tj. 23.08.2015 r. z R. K. (3), Ł. B. i J. G. w celu ponownego wejścia do warsztatu i sprawdzenia, czy nie doszło do włamania do hurtowni. Mężczyźni stwierdzili, że drzwi do hurtowni nie były uszkodzone, jednakże w warsztacie panował nieład. J. G. stwierdził, że z warsztatu zginęły samochody oraz kasetka z kluczami. P. M. (2) zdał sobie wówczas sprawę, że swój samochód w celu naprawy pozostawił w warsztacie jego kolega A. J. (2), wobec czego zadzwonił do A. J. (2) i powiadomił go o tym telefonicznie. P. M. (2) zadzwonił także do K. B. (1) i powiadomił go o dokonanej w warsztacie kradzieży. K. B. (1) poprosił wówczas P. M. (2), aby ten skontaktował się z M. M. (2) i M. J. (1), wskazując, że pozostawił mu klucze do warsztatu przed wyjazdem. P. M. (2) zgłosił także sprawę Policji.

Dowód : zeznania świadków : R. K. (3) –k. 149, 63-65, P. M. (2) –k. 187v.-188, 56-58, D. B. –k.188, 67-68, J. T. (1) –k. 279-280, 81-82, K. B. (1) - k. 247-250

Samochód marki F. (...) nr rej. G 431EC był własnością S. P., użytkowany był zaś przez A. J. (1), który miał zamiar go kupić. Wartość pojazdu wynosiła 20.000 zł . Pojazd został odstawiony do warsztatu przez A. J. (1) w dniu 17 sierpnia 2015 r. celem naprawy uszkodzonej turbiny. W dniu 23 sierpnia 2015 r. A. J. (1) został powiadomiony przez P. M. (2), że w warsztacie dokonano kradzieży i prawdopodobnie skradziono też samochód A. J. A. J. (2) tego dnia podjechał pod warsztat, ale ponieważ nikogo tam nie zastał, postanowił szukać swojego samochodu na pobliskich parkingach, albowiem wiedział, że z usterkami, jakie pojazd posiada, nie było możliwości dalekiej jazdy. A. J. (2) znalazł samochód na ul. (...) po około 3 godzinach poszukiwań, w samochodzie nie było kluczyków do pojazdu. Chcąc zgłosić powyższe zdarzenie Policji, dostał dyspozycję, aby czekać przy odnalezionym samochodzie na przyjazd policjantów. Po przyjeździe policjantów i rozpoczęciu czynności na miejsce przyjechał D. O. (1), który prowadzi działalność w zakresie pomocy drogowej i przyjechał lawetą w celu odholowania ww. pojazdu. D. O. (1) posiadał przy sobie oryginalne kluczyki od ww. pojazdu, które przekazał Policji. Z prośbą o odholowanie pojazdu do D. O. (1) zgłosił się Ł. K. z polecenia P. S., który również prowadzi działalność w zakresie pomocy drogowej, który jednak nie mógł wykonać zlecenia odholowania ww. pojazdu z powodu nadmiaru pracy. P. S. zlecenie odholowania pojazdu otrzymał w dniu 22.08.2015 r. w godzinach porannych od znajomego Ł. K., z którym Ł. K. przyjechał do domu P. S. i zostawił mu kluczyki do przedmiotowego pojazdu. Kiedy już P. S. umówił się z D. O. (1), że ten odholuje pojazd, pozostawił przedmiotowe kluczyki od pojazdu na stacji benzynowej w W., skąd D. O. (1) je odebrał jadąc w celu odholowania ww. pojazdu w dniu 23 sierpnia 2015 r. Ostatecznie A. J. (2) po dokonaniu czynności przez Policję, tego samego dnia odzyskał pojazd wraz z kluczykami.

Dowód : zeznania świadków : D. O. (1) –k. 147 v., 10-12, 28-30, P. S. –k. 148, 52-53, Ł. K. –k. 148-149, 425-426, 585-587, K. K. –k. 235v., 408-409, A. J. (2) –k. 236, 1-6, protokół oględzin –k. 8-9

Samochód marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 14.000 złotych był własnością M. P.. Pojazd użytkowny był przez jej konkubenta W. T., aż do dnia 14.08.2015 r., kiedy został przez niego oddany do warsztatu K. B. (1) celem naprawy instalacji gazowej w pojeździe. W. T. wewnątrz samochodu, w schowku pozostawił dowód rejestracyjny pojazdu, a także swoje narzędzia w postaci dwóch drabin marki K., trzech rolek przewodów elektrycznych do czujek dymowych, trzech przedłużaczy elektrycznych, sprzętu do prac wysokościowych w postaci dwóch hamulców automatycznych, uprząży oraz lin, których łączna wartości wyniosła 3.400 zł. O kradzieży przedmiotowego pojazdu W. T. dowiedział się w dniu 31.08.2015 roku. Samochód został ujawniony przez policjantów na terenie warsztatu samochodowego prowadzonego przez Ł. K. w S. w dniu 10 września 2015 roku. Przedmiotowym samochodem nieznanemu mężczyźnie przyjechał do Ł. K. z prośbą o przerobienie pojazdu z samochodu typu multivan na samochód osobowy. Samochód miał także uszkodzony przód, a w jego wnętrzu nie było wartościowych rzeczy. Wraz z samochodem mężczyzna ten pozostawił dokumenty pojazdu oraz kluczyk, a następnie odjechał, po czym kontakt z mężczyzną tym się urwał. Po kilku dniach ww. nieznanemu mężczyźnie ponownie skontaktował się z Ł. K. z poleceniem podjechania przedmiotowym samochodem pod sklep, by tam inna osoba go odebrała. Ł. K. powyższego jednak nie uczynił. Odbioru ww. samochodu

wraz z oryginalnymi kluczykami i dowodem rejestracyjnym od organów ścigania dokonał W. T. w dniu 10 września 2015 r.. Wartość odzyskanego mienia wyniosła 10.000 zł.

Dowód : zeznania świadków: Ł. K. –k. 60-61, W. T. –k. 309–310, 332-334, 411-412, K. K. –k. 235, protokół przeszukania –k. 399

Samochód marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...) był własnością I. R. (1) i M. B. (1), którzy pozostawili pojazd wraz z kluczykiem i dowodem rejestracyjnym w warsztacie w dniu 18.08.2015 r. w celu założenia instalacji gazowej. Wartość pojazdu wynosiła wówczas ok. 7.000 zł, nadto wewnątrz pojazdu znajdowały się rzeczy w postaci ładowarki do telefonu komórkowego, uchwytu do telefonu komórkowego, gaśnicy, pompki do kół, których łączna wartość wynosiła 200 zł. Ww. pojazd został ujawniony w dniu 28.08.2015 r. na parkingu przy ul. (...) w G. na wysokości posesji nr (...). Samochód posiadał drobne uszkodzenia, jego odbioru w dniu 31.08.2015 r. dokonał M. B. (1), wartości pojazdu w chwili odzyskania była taka sama jak w chwili kradzieży.

Dowód : zeznania świadka M. B. –k. 189, 142-144, 326-327, protokół –k. 331

Samochód marki M. (...) nr rej. (...) należał do D. G.. Przedmiotowy pojazd w warsztacie K. B. (1) pozostawił jej syn celem naprawy pojazdu. Samochód pozostawiono w warsztacie wraz z dwoma kluczykami oraz dowodem rejestracyjnym i odcinkiem OC f-my (...) E. Hestia. Samochód został ujawniony w dniu 27 sierpnia 2015 r. przez właścicielkę D. G. na parkingu obok warsztatu. Samochód był w niezmiennym stanie, był otwarty, brak było jednak kluczyków do samochodu oraz ww. dokumentów, których D. G. nie odzyskała.

Dowód : zeznania świadka D. G. –k. 235, 174-175,

Samochód marki S. (...) o nr rej. (...) był własnością J. M. (1), jego wartość wynosiła 10.000 zł. J. M. (1) pozostawiła pojazd w warsztacie K. B. (1) w celu naprawy w dniu 21 lipca 2015 r., wraz z kluczykiem oraz dowodem rejestracyjnym. Pojazd został ujawniony przy ul. (...) w W. w dniu 2 września 2015 r. W pojeździe znajdowała się dowód rejestracyjny pojazdu, a także kilka przedmiotów zabranych z warsztatu pokrzywdzonego K. B. (1), m.in.: śpiwór, radio samochodowe, kable rozruchowe itp. J. M. (1) dokonała odbioru pojazdu w dniu 2.09.2015 r. Ww. przedmioty zostały zaś rozpoznane i odebrane przez K. B. (1).

Dowód : zeznania świadka J. M. –k. 84-85, protokół oględzin –k. 456-462

Spośród skradzionych przez oskarżonych rzeczy K. B. (1) odzyskał także przedmioty ujawnione przez Policję w komórce żony P. M. (1) O., tj. m.in. : narzędzia, wkrętarki, wiertarki, głośnik, przewody rozruchowe itd. Łączna wartość odzyskanych przedmiotów wyniosła 3.260 zł. K. B. (1) rozpoznał ww. przedmioty jako swoje i dokonał ich odbioru.

Dowód : protokół odbioru –k. 761-764

W toku oględzin w warsztacie K. B. (1) w dniu 24 sierpnia 2015 r. funkcjonariusze Policji zabezpieczyli dwie kartki papieru, na których znajdowały się ślady obuwia. Jak wynika z przeprowadzonej opinii traseologicznej, ślady te pochodzą od buta na prawą nogę zabezpieczonego u P. O. (1) w czasie jego zatrzymania w dniu 26 sierpnia 2015r.

Dowód : opinia traseologiczna – k. 639-646

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu genetyki sądowej w celu ustalenia, czy znajdujące się w pojeździe marki F. (...) nr rej. G 431EC ślady DNA pochodzą od oskarżonych. W wyniku badań biegli ustalili, że z próbki stanowiącej wymaz z kierownicy ww. samochodu wyizolowano mieszaninę DNA, której składnikami mogą być DNA A. J. (1) i L. M., nie stwierdzono jednocześnie obecności DNA P. O. (1), M. J. (1) i R. K. (1). Siłę dowodu określono jako supermocny.

Dowód : opinia z zakresu genetyki sądowej –k. 698- 707

W sprawie przeprowadzono opinię z zakresu badań daktyloskopijnych w celu ustalenia, czy znajdujące się w pojeździe marki O. (...) o nr rej. (...) ślady linii papilarnych pochodzą od oskarżonych. W wyniku badań ustalono, że odwzorowania zabezpieczonych śladów linii papilarnych nie pochodzą od P. O. (1), M. J. (1) i R. K. (1).

Dowód : opinia z zakresu badań daktyloskopijnych –k. 736-738

W sprawie przeprowadzono opinię z zakresu badań daktyloskopijnych w celu ustalenia, czy znajdujące się na metalowej kasetce ślady linii papilarnych pochodzą od oskarżonych. W wyniku badań ustalono, że odwzorowania zabezpieczonych śladów linii papilarnych pochodzą od L. M..

Dowód : opinia z zakresu badań daktyloskopijnych –k. 741-743

W dniu 27 sierpnia 2015 r. funkcjonariusze Policji dokonali zatrzymania M. J. (1). W wyniku przeszukania funkcjonariusze ujawnili przy oskarżonym środek odurzający w postaci amfetaminy o wadze netto 1,39 grama, co stanowi 6 pojedynczych porcji środka psychotropowego.

Dowód : protokół zatrzymania i przeszukania oskarżonego –k. 195-200, opinia z zakresu badań fizykochemicznych – k. 318, 615

W toku postępowania przygotowawczego oskarżeni P. O. (1), R. K. (1) i M. J. (1) zostali poddani badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanych opiniach sądowo – psychiatrycznych zgodnie stwierdzili, że brak jest podstaw do przyjęcia, aby w inkryminowanym czasie oskarżeni znajdowali się w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych czy jakościowych zaburzeń świadomości. Żaden z oskarżonych nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Warunki z art. 31 § 1 i 2 k. k. nie zaszły w stosunku do żadnego z oskarżonego. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego ww. mogą uczestniczyć w czynnościach procesowych, ich stan psychiczny pozwala im na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Dowód : opinia sądowo-psychiatryczna dot. M. J. –k. 502, 863; opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. K. –k. 573, 871; opinia sądowo-psychiatryczna dot. P. O. (1) – k. 593, 869

W toku postępowania sądowego dopuszczono także opinię psychologiczną odnośnie pokrzywdzonego K. B. (1). W ocenie biegłej psycholog, stan umysłowy i psychiczny K. B. (1) nie budził zastrzeżeń, jego zdolność do zapamiętywania i odtwarzania rzeczywistości bez zniekształceń zależy od aktywności jego choroby, mając na uwadze możliwość występowania objawów chorobowych w czasie zdarzeń, które są przedmiotem postępowania, z psychologicznego punktu widzenia nie można uznać za wiarygodne jego zeznań w całości.

Dowód : opinia sądowo – psychologiczna –k. 298-299

Oskarżony **P. O. (1)** był dziewięciokrotnie karany sądownie. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 1474/13 połączono m. in. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 25 lipca 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 396/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k., w związku z powyższym skazaniem P. O. (1) w okresie od 7 sierpnia 2013 roku do 17 kwietnia 2015 roku odbył część kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony **M. J. (1)** był czterokrotnie karany sądownie, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 21 listopada 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 695/05 za przestępstwa z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. i z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k., za co karę pozbawienia wolności odbył w okresie od 18 grudnia 2008 roku do 31 lipca 2011 roku.

Oskarżony **R. K. (1)** był sześciokrotnie karany sądownie. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 marca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 85/14, połączono m. in. karę 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną

wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 320/07 za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k., w związku z powyższym skazaniem R. K. (1) w okresie od 16 października 2013 roku do 16 kwietnia 2014 roku odbył część kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód : dane o karalności P. O. – k. 260-261,352-353, dane o karalności M. J. –k.264-265, 348-349, dane o karalności R. K. –k.267-268, 344-345, odpisy wyroków –k. 368-370, 377-384, 448-455, 479-499, 511-545

Oskarżony **P. O. (1)** przyznał się ostatecznie do kradzieży ww. samochodów oraz zaboru i ukrycia dokumentów oraz kluczyków do pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), nie przyznał się do kradzieży przedmiotów stanowiących wyposażenie warsztatu I (...) oraz innych, wyżej wskazanych, będących własnością K. B. (1) bądź (...) S.A.

wyjaśnienia oskarżonego –k. 217-218, 267-270, 421-422, 827-829

Oskarżony **M. J. (1)** ostatecznie przyznał się jedynie do posiadania substancji odurzającej w dniu zatrzymania, nie przyznał się do kradzieży samochodów oraz pozostałych ww. przedmiotów.

wyjaśnienia oskarżonego –k. 106, 226-230, 311-312, 284-285, 831-833, 655-657

Oskarżony **R. K. (1)** ostatecznie przyznał się do kradzieży jednego samochodu, marki S. (...) o nr rej. (...), do kradzieży pozostałych przedmiotów i dokumentów nie przyznał się.

wyjaśnienia oskarżonego –k. 106, 373-375, 836-838, 655-657

Sąd zważył, co następuje :

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadków : **A. J. (2), J. M. (1), M. B. (1), D. G., W. T., J. G., P. M. (2), R. K. (3), D. B., J. T. (2), D. O. (1), P. S., Ł. K., K. K., M. M. (2), K. B. (1)**, a także na przeprowadzonych w sprawie opiniach biegłych oraz dokumentach urzędowych i prywatnych. Jednym z ważniejszych dowodów w sprawie było też nagranie przedmiotowego zdarzenia z kamer monitoringu obejścia warsztatu.

Wyjaśnienia oskarżonych P. O. (1), M. J. (1) i R. K. (1), z uwagi na ich niską wiarygodność, w bardzo ograniczonym zakresie przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych.

Sąd nie miał jakichkolwiek wątpliwości odnośnie wiarygodności zeznań świadków : **A. J. (2), J. M. (1), M. B. (1), D. G. i W. T.** Powyższe osoby to właściciele skradzionych przez oskarżonych samochodów, którzy co do zasady nie mieli wiedzy o okolicznościach popełnionego czynu, a ich zeznania posłużyły głównie do potwierdzenia, że ich samochody zostały oddane do warsztatu K. B. (1) a następnie utracone w wyniku przestępczego działania oskarżonych (D. G. utraciła wyłącznie kluczyki i dokumenty pojazdu). Zeznania ww. osób posłużyły także do ustalenia stanu i wartości samochodów w momencie ich utraty w wyniku kradzieży i w momencie odzyskania. Taki sam cel miały też zeznania W. M., który jest przedstawicielem firmy windykacyjnej z ramienia pokrzywdzonego podmiotu (...). Świadek wskazał będące własnością leasingodawcy urządzenia i ich wartość, a stanowiące wyposażenie warsztatu przed ich zaborem przez oskarżonych. Żadna z ww. osób nie miała interesu w tym, by świadczyć nieprawdę.

Za równie wiarygodne Sąd uznał zeznania: **J. G., P. M. (2), R. K. (3), D. B. i J. T. (2)**. Ww. osoby nie były naoczniymi świadkami inkryminowanego zdarzenia, ale przekazały organom ścigania i sądowi informacje odnośnie okoliczności ujawnienia przedmiotowego zdarzenia. Świadkowie ci widzieli m.in. wygląd warsztatu w dniu dokonania kradzieży, opisali, jak dowiedzieli się o zdarzeniu itd. Wszyscy świadkowie są osobami zupełnie obcymi w stosunku do oskarżonych, w związku z czym nie mieli powodów, by świadczyć nieprawdę.

Zdaniem Sądu, nie było też podstaw, by odmówić wiarygodności zeznaniom **D. O. (1), P. S., Ł. K., K. K.** Osoby te zostały powołane na świadków, albowiem miały pośredni związek z ujawnionymi już po kradzieży samochodami,

niemniej jednak są to osoby obce oskarżonym, a nawet nieznajome - oprócz Ł. K., który zna P. O. (1). Osoby te miały styczność ze skradzionymi samochodami na polecenie nieznanych im osób – innych niż oskarżeni (choć zapewne z oskarżonymi powiązanych), nie mając przy tym świadomości, że samochody te pochodzą z kradzieży. Niemniej jednak są to osoby, które nie miały żadnego interesu w tym, by świadczyć nieprawdę.

Co do zasady Sąd nie miał wątpliwości odnośnie wiarygodności zeznań **K. B. (1)**. Treść zeznań pokrzywdzonego była zgodna z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. K. B. (1) przekazał organom ścigania i sądowi informacje odnośnie tego, kiedy wyjechał w podróż, komu pozostawił klucze do warsztatu, jak również, jakie przedmioty zostały skradzione z warsztatu w wyniku inkryminowanego zdarzenia, a także, jaka była ich wartość. K. B. (1) znał osobiście M. J. (1) oraz P. O. (1), jednakże nie był z oskarżonymi w konflikcie, nie miał zatem - w ocenie Sądu - powodów, by świadczyć na ich niekorzyść. Nie uszła uwadze Sądu opinia biegłego psychologa odnośnie ograniczonej wiarygodności pokrzywdzonego ze względu na jego zaburzenia psychiczne. Niemniej jednak treść opinii nie ma większego znaczenia przy ocenie zeznań K. B. (1) w niniejszej sprawie, albowiem zeznania te dotyczyły jedynie obiektywnych okoliczności, które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a i sami oskarżeni ich nie kwestionowali.

Zdaniem Sądu, nie ujawniły się też okoliczności każące poddać w wątpliwość treść zeznań **M. M. (2)**. Nie uszło uwadze Sądu, że świadek jest dobrą znajomą M. J. (1) jednak nie sposób przyjąć, by celem jej zeznań było doprowadzenie do uniknięcia bądź złagodzenia odpowiedzialności oskarżonego za czyny, które popełnił. M. M. (2) przekazała informacje, jakie zasłyszała od oskarżonego. Sąd uznał zeznania ww. świadka za wiarygodne i oparł na nich ustalenia faktyczne.

Więszego znaczenia dla sprawy nie miały zeznania **D. O. (2)**. Świadek zeznawał głównie na okoliczność nieporozumień i prywatnych porachunków pomiędzy nim a K. B. (1), które jednak miały żadnego związku z rozpatrywanym czynem oskarżonych.

Nieprzydatne dla sprawy były też zeznania świadka **A. D.**, albowiem świadek zeznawał na okoliczność kradzieży jego samochodu, który to czyn nie był przedmiotem stawianego oskarżonym zarzutu.

Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania **M. M. (3)** - partnerki oskarżonego P. O. (1). Świadek wskazała, że w okresie od 19 lub 20 sierpnia do 24 sierpnia 2015 r. przebywała wraz z P. O. (1) w miejscu jego zamieszkania, którego oskarżony nawet na chwilę nie opuszczał, ewentualnie udawał się wraz z nią na zakupy. Innymi słowy próbowała ona dać oskarżonemu alibi, czemu jednak nie sposób było dać wiary, albowiem sam oskarżony P. O. (1) nie kwestionował swojej obecności w inkryminowanym czasie w miejscu zdarzenia, nie mówiąc już o pozostałym materiale dowodowym, w postaci chociażby opinii traseologicznej, które to dowody jednoznacznie sprzeczne są z treścią zeznań ww. świadka.

Zeznań świadka **M. O.** Sąd nie oceniał, albowiem świadek odmówiła składania zeznań na etapie postępowania sądowego.

Za w pełni wiarygodne należało uznać wszystkie przeprowadzone w sprawie opinie, tj. opinię traseologiczną, opinię z zakresu badań fizykochemicznych, opinię z zakresu genetyki sądowej, dwie opinie daktyloskopijne, a także wszystkie opinie sądowo-psychiatryczne odnośnie oskarżonych, jak również opinię psychologiczną odnośnie pokrzywdzonego K. B. (1). Wszystkie wymienione opinie przeprowadzone zostały przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z racji stosownego wykształcenia i doświadczenia zawodowego. Zastosowana metodyka oraz wyciągnięte wnioski były spójne i logiczne. Opinie zostały oparte na aktualnej wiedzy i prawidłowych spostrzeżeniach. Wnioski biegłych zostały należycie umotywowane. Wnioski te nie były kwestionowane w toku postępowania, w związku z czym Sąd przyjął je za własne.

Niewątpliwie niezwykle ważnym, a także obiektywnym dowodem w sprawie było nagranie z monitoringu warsztatu oraz obejścia warsztatu. Jakoś nagrania była zadowalająca, należało mieć na uwadze, że zdarzenie miało miejsce w nocy, obraz pochodził aż z czterech kamer. Powyższe nagranie w wysokim stopniu pozwoliło na ustalenie kluczowych w sprawie okoliczności, zwłaszcza pod kątem ustalenia zakresu sprawstwa wszystkich oskarżonych.

Sąd dał wiarę wszystkim dokumentom urzędowym przywołanym w ustaleniach faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich kompetencji i w prawem przepisanej formie. Ich autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Stanowią one obiektywne dowody zaświadczonych nimi okoliczności. Sąd nie znalazł żadnych podstaw dla umniejszenia ich wartości dowodowej.

Co zaś się tyczy wyjaśnień oskarżonych, to Sąd podszedł do nich z dużą dozą ostrożności.

Za niewiarygodne w przeważającej części należało uznać wyjaśnienia **P. O. (1)**. Oskarżony co prawda przyznał się do kradzieży samochodów, a także zaboru i ukrycia dokumentów do pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), wskazywał jednak, że do powyższego został poniekąd zmuszony przez drugiego współoskarżonego - M. J. (1). Co więcej, stanowczo zaprzeczył, by czynu swojego dokonał wspólnie z L. M. i R. K. (1), których nawet nie zna. W ocenie Sądu, nie sposób było powyższym wyjaśnieniom przyznać waloru wiarygodności. Jak wskazał drugi ze współoskarżonych R. K. (1), na miejsce przestępstwa przyjechał on powiadomiony przez P. O. (1), z którym jakiś czas wcześniej odbywał karę pozbawienia wolności, zaprzeczył przy tym, by znał M. J. (1). Nie ma więc wątpliwości, że tak stanowcze wykluczenie przez oskarżonego, by na miejscu przestępstwa byli R. K. (1) i L. M. jest oczywiście nieprawdziwe, albowiem sami ww. nie kwestionują swojej obecności w warsztacie w inkryminowanym czasie, nie mówiąc już o śladach biologicznych ww. osób, które na miejscu przestępstwa ujawniono.

Za niewiarygodne i sprzeczne z zasadami logiki należy też uznać wyjaśnienia oskarżonego, że do popełnienia przestępstwa został zmuszony i zastraszony. Jak wynika chociażby z nagrania z monitoringu inkryminowanego zdarzenia, żaden z oskarżonych nie sprawiał wrażenia zastraszonego, Mężczyźni swobodnie się poruszali po terenie warsztatu, palili papierosy. Dodatkowo P. O. (1) czynnie pomagał chociażby przy uruchomieniu jednego z pojazdów, podłączając do niego kable rozruchowe na parkingu warsztatu. Znamienne jest również, że pochodzącym z kradzieży pojazdem P. O. (1) poruszał się jeszcze przez kilka dni aż do dnia zatrzymania, co świadczy o tym, że zupełnie dobrowolnie postanowił korzystać z owoców dokonanego przestępstwa. Na uwagę zasługuje również fakt, że wewnątrz warsztatu znajdowały się zarówno odciski palców, jak i obuwia P. O. (1), co wskazuje, że zupełnie dobrowolnie poruszał się on po terenie warsztatu. Co zaś się tyczy nieprzyznawania się przez tego oskarżonego do kradzieży szczegółowo wymienionych w ustaleniach faktycznym przedmiotów należących do K. B. (1), a także (...), to również tę część wyjaśnień uznać należy za zupełnie niewiarygodną. Jak wynika z niebudzących wątpliwość faktów, część tychże przedmiotów została ujawniona w komórce żony P. M. (1) O., które to przedmioty P. O. (1) bezpośrednio po kradzieży tam zawiózł i ukrył. Gdyby i co do kradzieży tych przedmiotów w chwili popełnienia czynu oskarżony działał pod wpływem strachu bądź nacisku ze strony M. J. (1), to już po przestępstwie powinien był zgłosić przestępstwo i oddać przedmioty właścicielowi, zamiast je przechowywać, licząc zapewne na ich zbycie w niedalekiej przyszłości. Za zupełnie pozbawione uzasadnienia i jakichkolwiek obiektywnych dowodów uznać należy snute przez oskarżonego na rozprawie głównej insynuację, jakoby zleciodawcą rozpatrywanego czynu miał być sam pokrzywdzony K. B. (1), w celu chociażby wyłudzenia ubezpieczenia. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przedmiotowy czyn pogrzyżył finansowo i psychicznie pokrzywdzonego. W ocenie Sądu, przedstawiona przez oskarżonego wersja zdarzenia miała na celu wyłącznie uniknięcie przez niego odpowiedzialności karnej bądź jej złagodzenie.

Zdaniem Sądu, także wyjaśnieniom **M. J. (1)** należało dać wiarę w bardzo ograniczonym zakresie. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony częściowo wyjaśniał zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, tj. co do okoliczności otrzymania kluczy do warsztatu od pokrzywdzonego, a także co do faktu przewiezienia i ukrycia części przedmiotów pochodzących z kradzieży w komórce należącej do M. O.. Co zaś się tyczy samego momentu kradzieży, oskarżony twierdził, iż został do powyższego czynu zmuszony siłą i groźbami przez drugiego ze współoskarżonych – P. O. (1). M. J. (1) wskazywał, że miał być bity, poniżany i zastraszany. Odnosząc się do części wyjaśnień oskarżonego, w której wskazuje on miejsca i sposób bicia przez P. O. (1) oraz okoliczności, w jakich się spotkali i w jakich zgodził się na otwarcie ostatecznie drzwi warsztatu w celu dokonania kradzieży znajdującego się wewnątrz mienia, to wskazać należy, że nie sposób ani potwierdzić ani zaprzeczyć twierdzeniom oskarżonego co do powyższych okoliczności. Niemniej jednak nie sposób też przyjąć, by oskarżony M. J. (1) w momencie popełnienia przestępstwa, a na pewno przed, jak i po jego popełnieniu, nie miał możliwości odstąpienia od wykonania czynu czy też zwrócenia

się do organów ścigania w celu ujawnienia czynu, współsprawców itd., gdyby rzeczywiście nie chciał dokonywać rozpatrywanego czynu. Tymczasem, jak wynika z nagrania z monitoringu, oskarżony M. J. (1), tak jak i pozostali współsprawcy, zupełnie swobodnie poruszał się po terenie warsztatu, pomagał pozostałym współsprawcom w uruchomieniu samochodów, a także pakował do toreb i wynosił ruchomości z warsztatu, a następnie wraz z P. O. (1) ukrył część rzeczy w komórce u M. O.. Wobec powyższego, zdaniem Sądu, uznać należy, że w zaistniałych okoliczności M. J. (1), gdyby rzeczywiście nie chciał popełnić przypisanego mu czynu, to miał obiektywną możliwość, by się od tego uchylić, tymczasem oskarżony nie uczynił nic w tym kierunku, by do kradzieży w warsztacie nie doszło. Za dość infantylne należy zatem uznać tłumaczenia M. J. (1), iż on „tylko otworzył drzwi warsztatu i pomógł wynieść dwie torby...”. Dokonując czynności sprawczych wspólnie z pozostałymi oskarżonymi, godził się zarówno na ich, jak i na swoje zachowanie, wobec czego uznać należy, że nie ujawniły się żadne okoliczności, dla jakich oskarżony M. J. (1) miałby nie ponosić odpowiedzialności karnej za popełnione czyny.

Z dużą dozą ostrożności Sąd podszedł też do wyjaśnień **R. K. (1)**. Oskarżony nie kwestionował swojego pobytu na miejscu zdarzenia, niemniej jednak przyznał się do kradzieży wyłącznie jednego samochodu - marki S. (...) o nr rej. (...), wykluczał natomiast swoje porozumienie ze współoskarżonymi co do pozostałych samochodów i przedmiotów, wskazywał, że na miejscu zdarzenia był tylko chwilę. W ocenie Sądu, nie sposób uznać za prawdziwe ww. twierdzeń oskarżonego. Zauważyć bowiem należy, że jak wynika z nagrania z monitoringu, wszyscy czterej mężczyźni na miejscu zdarzenia przebywali przez dość długi czas i współpracowali przy wynoszeniu jak największej ilości mienia z warsztatu. O tym, iż R. K. (1) swoim zamiarem obejmował nie tylko kradzież samochodu S. (...), ale także pozostałe mienie świadczy chociażby fakt, że w po ujawnieniu w dniu 2 września 2015 r. ww. samochodu, ustalono, że w jego bagażniku znajdowały się przedmioty skradzione z warsztatu. Oskarżony R. K. (1) będąc na miejscu zdarzenia i widząc pozostałych współoskarżonych dokonujących kradzieży samochodów i pozostałych przedmiotów, aprobował działania tych osób, przez co nie było - w ocenie Sądu - podstaw do zwolnienia go z odpowiedzialności za kradzież pozostałych samochodów i przedmiotów dokonaną w warunkach współsprawstwa.

Ustalony stan faktyczny daje podstawę do przypisania P. O. (1), R. K. (1) i M. J. (1) sprawstwa czynu z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.

Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżeni P. O. (1), R. K. (1) i M. J. (1) w nocy z 21 na 22 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną ustaloną osobą, po wykorzystaniu oryginalnych kluczy które M. J. (1) dostał od pokrzywdzonego, dostali się do wnętrza warsztatu samochodowego I. (...), po czym z kasetki metalowej znajdującej się w pomieszczeniu biurowym warsztatu zabrali: klucz od pojazdu marki F. (...) nr rej. G 431EC, wartości ok. 20.000 zł, będącego własnością S. P., klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki S. (...), nr rej. (...), wartości ok. 10.000 zł, będącego własnością J. M. (1), klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki O. (...), nr rej. (...), wartości ok. 7.000 zł, będącego własnością I. R. (1) i M. B. (1), klucz wraz z dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 14.000 zł, będącego własnością M. P.. Następnie oskarżeni dokonali zaboru ww. pojazdów. Dodatkowo wraz z ww. pojazdami oskarżeni dokonali zaboru znajdującego się w pojeździe O. (...), nr rej. (...) mienia w postaci ładowarki do telefonu komórkowego, uchwytu do telefonu komórkowego, gaśnicy, pompki do kół, narzędzi o łącznej wartości 200 zł, będących własnością I. R. i M. B. (1), a także mienia znajdującego się w pojeździe V. (...) o nr rej. (...), w postaci dwóch drabin marki K., trzech rolek przewodów elektrycznych do czujek dymowych, trzech przedłużaczy elektrycznych, sprzętu do prac wysokościowych w postaci dwóch hamulców automatycznych, uprząży oraz lin, o łącznej wartości 3400 zł, będących własnością W. T.. Nadto oskarżeni z ww. kasetki metalowej zabrali także oraz ukryli dokument w postaci dowodu rejestracyjnego z odcinkiem OC firmy (...) od pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), będących własnością D. G.. Oskarżeni tym samym czynem dokonali także zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: telewizora 42 cale, nawigacji G., nawigacji M., laptopa marki H., laptopa marki A., Laptopa marki D., tabletu marki S., telefonu komórkowego marki H., telefonu komórkowego marki S., aparatu fotograficznego marki N. (...) wraz z dwoma obiektywami i dwoma kartami pamięci, drukarki marki B., dwóch subwooferów, 3 wiertarek marki M., B., M., młota pneumatycznego marki H., 2 szlifierek (w tym jedna marki B.), nitownicy, lutownicy bezprzewodowej, czterech wkrętarek marki B., polerki dwuręcznej, kamery termowizyjnej, urządzenia do uruchamiania samochodów B. & D., trzech kluczy dynamometrycznych firmy K- (...), dwóch kluczy

dynamometrycznych firmy (...), prostownika, odkurzacza samochodowego marki B., 2 sztuk lamp ledowych, maszyny do klimatyzacji marki B., 5 kompletów instalacji gazowych marki O. (...), zaciskarki, części samochodowych różnej marki, olejów samochodowych, płynów samochodowych, kompletu opon z felgami aluminiowymi firmy (...), dwóch kompletów opon nieustalonej marki, (...) kompletów kluczy samochodowych od samochodów O. (...), O. (...), J., M. (...), M. (...), A. (...), kołkownicy firmy (...), nieustalonej ilości narzędzi, czujnika lakieru, stanowiących wyposażenie warsztatu, o łącznej wartości strat 73.680,00 złotych, które to przedmioty były własnością K. B. (1). Tym samym czynem oskarżeni dokonali także zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci analizatora spalin firmy (...), testera diagnostycznego firmy (...), o łącznej wartości 41.690 zł, będących własnością firmy (...) S. A.

Występku z art. 278 § 1 k. k. dopuszcza się osoba, która zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, zaś z art. 276 § 1 k. k. osoba, która niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać.

Brak jest jakichkolwiek wątpliwości, że czyn oskarżonych odpowiada opisowi zawartemu w cytowanych wyżej przepisach. Oczywiście jest, że wobec ww. rzeczy i samochodów żaden z oskarżonych nie miał jakiegokolwiek tytułu prawnego, żaden z nich nie miał też prawa do wyłącznego rozporządzania dokumentami przedmiotowych pojazdów oraz pojazdu marki M. (...) nr rej. (...). Mimo to oskarżeni rzeczy te i dokumenty potraktowali jak własne i włączyli w skład swego majątku.

Oskarżeni M. J. (1), P. O. (1) i R. K. (1) dopuścili się przypisanego im czynu w warunkach współsprawstwa (art. 18 k. k.). Materiał dowodowy wykazał, że zaistniało pomiędzy nimi porozumienie co do wspólnej realizacji znamion czynu z art. 278 § 1 k. k. i 276 § 1 k. k. Każdy z nich aprobował podjęte działanie przestępne jako całość. Ich wspólnym celem było dokonanie zaboru wszystkich samochodów oraz wyżej wskazanych przedmiotów. Jak wynika w szczególności z nagrania monitoringu, mężczyźni czynnie współpracowali w uruchomieniu wszystkich samochodów, a przedmioty stanowiące wyposażenie warsztatu wkładali do różnych samochodów, nie bacząc, kto jakim samochodem będzie finalnie opuszczał warsztat. Jak wynika z nagrania, gdy jeden z pojazdów miał rozładowany lub niesprawny akumulator pozostali pomagali w jego uruchomieniu (używając kabli rozruchowych, wymieniając akumulator) itd. W związku z tym, wszystkim trzem oskarżonym można było przypisać dokonanie kradzieży w takim samym zakresie, niezależnie od tego, który z nich dokonał faktycznego wyniesienia danego przedmiotu i który z nich jakim pojazdem ostatecznie wyjechał z warsztatu.

Ponadto Sąd ustalił, że zarzucanych czynów każdy z oskarżonych dokonał w warunkach recydywy, tj. w ciągu pięciu lat od odbycia :

- **przez Piotra O.** - m. in. w okresie od 7 sierpnia 2013 roku do 17 kwietnia 2015 roku części kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 1474/13, łączącym m. in. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 25 lipca 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 396/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k.,

- **przez M. J. (1)** - w okresie od 18 grudnia 2008 roku do 31 lipca 2011 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 21 listopada 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 695/05 za przestępstwa z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. i z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.,

- **przez R. K. (1)** - w okresie od 16 października 2013 roku do 16 kwietnia 2014 roku części kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 marca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 85/14, łączącym m. in. karę 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 320/07 za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k.

Dodatkowo, ustalony stan faktyczny stanowił także podstawę do przypisania **M. J. (1)** sprawstwa czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Brak jest jakichkolwiek wątpliwości, że zachowanie oskarżonego odpowiada opisowi zawartemu we wskazanym wyżej przepisie. Bezsporne jest to, że w dniu 27 sierpnia 2015 r. oskarżony M. J. (1) posiadał przy sobie amfetaminę o wadze netto 1,39 grama. Jest to środek wymieniony w załączniku do wskazanej wyżej ustawy, w grupie II-P, klasyfikującej substancje psychotropowe. Zgodnie z opinią biegłego z zakresu badań chemicznych, z posiadanej przez oskarżonego ilości można było wydzielić 6 pojedynczych porcji narkotyku.

Analizując niniejszą sprawę, Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, iż w czasie popełnienia przez oskarżonych przypisanych im czynów zachodziła jakakolwiek okoliczność wyłączająca ich kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonych. Nie byli oni w szczególności ograniczeni w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swojego czynu przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. Wszyscy oskarżeni są i już w trakcie popełniania czynów byli osobami dorosłymi. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność ktoregokolwiek z oskarżonych.

Stopień szkodliwości społecznej przestępstwa kradzieży i ukrycia dokumentów popełnionego przez M. J. (1), P. O. (1) i R. K. (1) należy określić jako wysoki. Wszyscy oskarżeni działali w zamiarze bezpośrednim, z premedytacją i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Naczelną pobudką przyświecającą oskarżonym w chwili czynu była niewątpliwie chęć łatwego i szybkiego wzbogacenia się. Należy podkreślić, iż oskarżeni byli w inkryminowanym czasie osobami zdrowymi, mającymi możliwość zarobkowania. Zamiast tego wybrali jednak prostszą, lecz nieuczciwą drogę w celu zaspokojenia potrzeb życiowych i w ten sposób uniknęli wysiłku nieodłącznie związanego z pracą zarobkową. Należy mieć również na uwadze, że szkoda wyrządzona przez oskarżonych miała bardzo wysoką wartość. Wprawdzie skradzione samochody zostały ostatecznie odzyskane przez pokrzywdzonych, jednak (...) S. A. znacznej części mienia skradzionego na ich szkodę nie odzyskali. W odniesieniu do oskarżonego M. J. (1) Sąd miał także na uwadze, że nadużył on zaufania, jakim obdarzył go K. B. (1), powierzając mu klucze do swego warsztatu.

Co zaś się tyczy stopnia szkodliwości społecznej czynu M. J. (1) polegającego na posiadaniu substancji psychotropowej, to był on niemały. Zachowanie oskarżonego uderzyło w dobro o istotnym znaczeniu społecznym (zdrowie publiczne). Istotne znaczenie miał względ na ilość posiadanej przez oskarżonego substancji psychotropowej. Przy oskarżonym znaleziono bowiem taką ilość amfetaminy, z której można uzyskać 6 porcji tego narkotyku. Ilość tę w, odniesieniu do sprawcy, który narkotyki posiada na własny użytek należy ocenić jako niemałą. Nie można przy tym zapominać, że amfetamina należy do tzw. narkotyków twardych, mających na organizm człowieka o wiele bardziej zgubny wpływ niż tzw. narkotyki miękkie.

Konfrontując ustalony stan faktyczny z przepisami ustawy, Sąd stwierdził, iż w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku skazującego. W punkcie I. sentencji wyroku za czyn z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. wymierzono każdemu z oskarżonych kary po 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd wymierzył oskarżonemu M. J. (1) za czyn z art. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie dwóch jednorodzących kar za dwa przestępstwa zrodziło konieczność ich połączenia. W efekcie, w punkcie III. sentencji wyroku wymierzono oskarżonemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę łączną w niniejszej sprawie Sąd mógł orzec ją w wymiarze od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności. Za częściową absorpcją przemawia bliski związek czasowy ww. przestępstw. Przeciwno zastosowaniu całkowitej absorpcji kar przemawiał jednak nade wszystko względ na cele kary. W ocenie Sądu, niewychowawczym posunięciem byłoby niejako premiowanie oskarżonego łagodniejszym wymiarem kary z tego tylko powodu, że dopuścił się on kilku czynów, odznaczających się wysokim stopniem szkodliwości społecznej, w bliskiej odległości czasowej.

Na niekorzyść wszystkich oskarżonych przemawiają okoliczności wpływające na ocenę szkodliwości społecznej ich czynów, a zwłaszcza postać zamiaru, motywacja sprawców, a przede wszystkim łączna wysoka wartość skradzionego mienia. Za okoliczność obciążającą należy uznać również fakt, że wszyscy oskarżeni przed popełnieniem przypisanego im czynu byli wielokrotnie karani, głównie za przestępstwa podobne, a ponadto działali w warunkach recydywy.

Na korzyść oskarżonych przemawia fakt, że każdy z nich częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego im czynu.

Sąd uznał, iż do osiągnięcia względem wszystkich oskarżonych wychowawczych i prewencyjnych celów kary przyczynić się może jedynie orzeczenie bezwzględnych kar pozbawienia wolności.

Wobec zagrożenia karnego za popełnione przez oskarżonych przestępstwo nie było możliwe orzeczenie żadnej innej kary zamiast pozbawienia wolności, a zgodnie z treścią art. 69 k. k. nie było też możliwości warunkowego zawieszenia wykonania tej kary.

Ponadto, w ocenie Sądu, wszyscy trzej oskarżeni są sprawcami zdemoralizowanymi, odpornymi na resocjalizację, a popełnianie przestępstw przychodzi im z łatwością, o czym świadczy uprzednia wielokrotna karalność każdego z nich. Brak zarówno woli, jak i umiejętności przeprowadzenia należytej krytycznej oraz efektywnej oceny swojego postępowania, pozwala przyjąć, iż wobec każdego z oskarżonych niezbędna jest dłuższa izolacja od społeczeństwa. Mając na względzie opisane wyżej okoliczności, stwierdzić należy, iż brak jest przesłanek dających nadzieję na to, iż pozostając na wolności, oskarżeni będą przestrzegać obowiązującego porządku prawnego, a tym bardziej, że nie popełnią kolejnego przestępstwa. Zachowanie oskarżonych nie wskazuje na to, żeby szczerze żałowali tego, co zrobili.

Zdaniem Sądu, względem wszystkich oskarżonych śmiało można postawić tezę o negatywnej prognozie kryminologicznej. Swoim zachowaniem wyrażają oni brak poszanowania dla cudzego mienia. Nie sposób oprzeć się wrażeniu, że każdą karę pozbawienia wolności oskarżeni traktują jak zło konieczne, by potem ponownie wrócić na ścieżkę przestępstwa, nie zastanawiając się przy tym nad nagannością swoich czynów i faktem nieakceptowania ich przez społeczeństwo. Choć trudno mieć nadzieję na resocjalizację oskarżonych, to Sąd pokłada wiarę, że dość długa perspektywa osadzenia w izolacji, przynajmniej uświadomi oskarżonym, że kroczenie przestępczą ścieżką jest dla nich po prostu nieopłacalne.

W punkcie IV. sentencji wyroku, kierując się dyspozycją art. 46 § 1 k. k., Sąd zobowiązał wszystkich oskarżonych do solidarnego naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. B. (1) kwoty 70.420 zł, stanowiącej sumę wartości rzeczy skradzionych w dniu 21/22 sierpnia 2015 r., które nie zostały odzyskane w późniejszym okresie. W ocenie Sądu, rozstrzygnięcie to powinno jeszcze bardziej wzmocnić wychowawcze oddziaływanie orzeczonej kary i wyeksponować w świadomości oskarżonych naganny charakter popełnionego czynu, a ponadto przyczynić się do zadośćuczynienia społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

W punktach V. – VII. sentencji wyroku na poczet orzeczonych wobec P. O. (1), M. J. (1) i R. K. (1) kar zaliczono okresy ich faktycznego pozbawienia wolności w sprawie. Orzeczenia te miały charakter obligatoryjny.

W punkcie VIII. sentencji wyroku, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego M. J. (1) wynagrodzenie tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym. Przyznana kwota jest adekwatna do nakładu pracy obrońcy i mieści się w granicach określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

W punkcie IX. sentencji wyroku Sąd zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. B. (1) kwotę po 333,33 złotych z tytułu zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

W punktach XI. i XII. Sąd obciążył oskarżonych M. J. (1) i R. K. (1) kosztami postępowania, albowiem nie znalazł podstaw do zwolnienia ich z tego obowiązku, a P. O. (1), mając na uwadze jego sytuację majątkową i fakt aktualnego odbywania kary pozbawienia wolności, w punkcie X. zwolnił od ponoszenia tych kosztów.